

— Καὶ ποῖος ἐπιτυχάνει κάλλιον εἰς τὴν ἀμιλλαν, ὁ ἐφημέριος ἢ ὁ διαμαρτυρούμενος ἱερεὺς;
— Ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν γονέων, κύριε.

— Τὰ ἰδικὰ σας τέκνα ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὴν τῶν διαμαρτυρουμένων;

Ἡ γραῖξ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' ἔπειτα ἀφελῶς ἀπήντησεν:

— Νὰ σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἐβαπτίσθησαν δώδεκα φορές εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ δεκατέσσαρας εἰς τὴν καθολικὴν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ δημοσιογράφος ἐξίστατο ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ, ἡ γραῖξ προσέθηκε πρὸς δικαιολογίαν τῆς:

— Τί τὰ θέλετε! ἐφέτος εἶχομεν βαρὺν χειμῶνα καὶ ἀπὸ κάθε βάπτισμα ἐκέριζα εἴκοσι σόλδια καὶ ἓν φόρεμα καινούριον!

Ἄλλος περιέργος τύπος ἐπαίτου ἐν Παρισίοις εἶνε ὁ τοῦ ποιητοῦ, οὗτινος τὸ ποιητικὸν χαρτοφυλάκιον περιέχει τόσας ἀκροστιχίδας ἐτοιμοὺς καὶ στερεοτύπους, ὅσα περίπου εἶνε τὰ γυναικεῖα ὀνόματα. Ὁδηγούμενος ἐκ τοῦ δημοσιευμένου καταλόγου τῶν γάμων περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς νύμφης ἐκλέγει τὴν κατάλληλον ἀκροστιχίδα καὶ τὴν στέλλει γεγραμμένην ἐπὶ φύλλου χάρτου ροδίνου χρώματος, κεκοσμημένου δι' ἀνθῶν καὶ περισπερῶν. Τὴν ἐσπέραν ὁ ποιητὴς μεταβαίνει εἰς τὸ ἐστιατόριον ἔνθα λαμβάνει χώραν τὸ γαμήλιον δεῖπνον, πέμπει τὸ ἐπισκεπτῆριόν του πρὸς τὴν νύμφην καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβὴν του διὰ τὸ ποιητικὸν του φιλοφρόνημα.

A.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐκ τῆς ἀξιολόγου πραγματείας τοῦ ἐν Πάτραις ἱατροῦ κ. Χ. Π. Κορύλλου περὶ τῶν Πατρῶν ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἰατρικὴν ἐποψίν ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς δευτερευούσης ταύτης πόλεως τοῦ Κράτους.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἐν ἔτει 1820 ἠριθμεῖται κατὰ τὸν Rouquerville 12,000 Ἑλλήνων, 4,000 Τούρκων καὶ 17 οἰκογενεῖας Ἑβραίων, λείψανα τῆς ἰσραηλιτικῆς ἀποικίας τῆς ἐλθούσης εἰς Ἀχαΐαν ἐπὶ βασιλείας Σελεύκου τοῦ Νικάνορος, ἐν ἔτει δὲ 1828 μόλις ὑπερέβαινον οἱ κάτοικοι αὐτῆς τὰς 4,000. Ἐν ἔτει 1868 ἠριθμεῖται περὶ τὰς 19,000 κατοίκων, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1879 οἱ κάτοικοι συνεποσώθησαν εἰς 24,993. Ἐὰν ἤδη λάβωμεν ὡς βᾶσιν τὴν ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὅλης ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870—1879, ἥτις εἶνε 2,54 ἐπὶ

100 κατοίκων, ἔχομεν τανῶν 32,000 περίπου Λαμβάνοντες ὁμῶς ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν Πατρῶν δὲν αὐξάνει μόνον ἐκ τῶν γεννήσεων, ἀλλὰ καὶ ἐκ μετοίκων πολλαχόθεν ἐρχομένων καὶ ἀποκαθισταμένων ἐν τῇ πόλει ἐμπορίας χάριν, ἐτι δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς 2,54 τοῖς 100 ὁ τῆς ὅλης ἐπαρχίας ὅρος αὐξήσεως εἶνε λίαν μικρὸς διὰ τὰς Πάτρας, ἔνθα ἡ εὐζωία καὶ αἱ λοιπαὶ εὐνοϊκαὶ βιωτικαὶ συνθῆκαι λίαν συμβάλλονται εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, δυναμέθη νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης εἰς 35,000. Ἐὰν δὲ τις θεωρῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβολικόν, ἄς ἀναλογισθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1879 καὶ ἐντεῦθεν ἐκαλύφθησαν διὰ πολυαριθμῶν νέων οἰκοδομῶν ἡ περὶ τὸν Ἅγιον Ἀλέξιον συνοικία, ἡ ὑπὸ τὸ Ἐσχατοβούριον, ὁ μεταξὺ Ἀρείας καὶ Τσιθίδιου λίαν ἐκτεταμένος πρῶην κενὸς χώρος καὶ πολλὰ ἄλλα σημεῖα τῆς περιφερείας τῆς ἄνω πόλεως· πρὸς δὲ ὅτι τὰ ἐν τῇ πόλει κενὰ οἰκόπεδα ἐκαλύφθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ὑπερμεγέθων ἐνιαχῶν οἰκοδομῶν, ἔνθα οἰκοῦσι δύο καὶ τρεῖς οἰκογένειαι, καὶ ὅτι μετ' ὄλην ταύτην τὴν προσθήκην τῶν νέων οἰκοδομῶν μεγάλη ὑφίσταται τανῶν ἔλλειψις οἰκιῶν πρὸς ἐνοικίασιν, καὶ τότε ἄς εἶπῃ ἂν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἐξαγκωμένος ἢ μᾶλλον ἐλάσσων τοῦ πραγματικοῦ».

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ εὐτυχία εἶνε ὄνειρον, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπει τις συχνάκις.

Ἡ ἱκανότης τοῦ ἀρέσκειν οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀρετὴν.

Πρέπει νὰ εἶναι τις διακριτικὸς ἐν τῇ φιλίᾳ του· ἄλλως καθίσταται ἐνοχλητικὸς.

Εἶναι τις νέος ἐφ' ὅσον πλάττει ὄνειρα.

Ὅποταν παύσῃ τις πάσχων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἄρχεται διασκεδάζων με αὐτὴν, ὡς ἐν θεάτρῳ.

Τότε μόνον κατανοεῖ τις καλῶς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὁπόταν στρέψῃ τὰ τελευταῖα του φύλλα.

Τὸ πρελθόν, τὸ τοσοῦτον δυσάρεστον ἐφ' ὅσον ἦτο παρόν, καθίσταται ἐπιθυμητότατον εἰς ἐκείνους, οὔτινες δὲν ἔχουσι πλεόν μέλλον.

Φοβεῖσθαι τὴν θλίψιν εἶνε ἴσον πρὸς τὸ δις ἐξ αὐτῆς πάσχειν.